

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Свобода" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

PIK XCIII, Ч. 29. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ЛЮТОГО 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 13, 1986 No. 29. VOL. XCIII.

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ В АРГЕНТИНІ ПОТРЕБУЮТЬ ПОМОЧІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Голова Допомогової комісії ЗУАДК д-р Микола Ценко переслав на руки редакції "Свободи" розпачливо-го листа о. Юрія Мельничина з Апостолес в Аргентині, в якому він пише дослівно: "У нас крім загальної кризи настала страшна посуха. Господарі майже все втратили. Засіви у 90 відсотках страчені, висохли. Навіть "герба мате" чи чай також пропали. Зате у інших провінціях гураганні дощі, зливи і теж засіви пропали, головною збіжжя, соняшників і т.п. Немовби кара Божя. І одинокі надія на Вас, що Ви зможете справді допомогти."

в провінції Апостолес, де є одне з найбільших скупчень українських селян-поселенців, справді трагічна ситуація, яка вимагає допомогти українських громад в ЗСА і Канаді. Ця громада показала вже не один раз готовність допомогти своїм братам розкислим по широкому світі, наприклад, після землетрусу в Югославії чи постійно допомагаючи українцям в Бразилії. Можна вірити, що й тепер громадяни щедро відгукнуться на цей розпачливий лист з Аргентини.

Адреса ЗУАДК: United Ukrainian American Relief Committee, 1319, W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

Українка працює в Стипендійній комісії Білого Дому

Вашіngтон. — Як повідомляє Стипендійна комісія Білого Дому, від серпня 1985 року Тая Нестерчук працює на пості директора навчальної програми і асистента директора Стипендійної комісії Білого Дому.

Т. Нестерчук

Т. Нестерчук працює в Адміністрації президента Рональда Регена вже від 1982 року, спершу в Департаменті торгівлі, а відтак в Департаменті справедливості. В 1981 році Т. Нестерчук допомагала в інаугураційному комітеті Президента, а рік раніше була координатором публічних зв'язків в комітеті за вибір президента Р. Регена.

Вона три з половиною роки працювала на організуванні Української Інформаційної Служби у Вашингтоні і працювала в її адміністрації на протязі двох років.

Появилася нова книжка В. Дідюка

Торонто. — Тут у видавничстві "Гомін України" вийшла друком книжка п.з. "На народній ниві" — другий том авторства відомого суспільно-громадського діяча і головного радного УНСоюзу Василя Дідюка.

Книжка має 400 сторінок друку, прикрашена численними знімками та мистецькою твердою обкладинкою Б. Головацького. Зміст книжки це: нариси, статті-коментарі, репортажі, поділені на історичні, політично-суспільні, релігійно-церковні, шкільні і виховні, економічно-господарські про українську пресу і голосиренції на перший том.

Бандура промушує собі шлях до музею в Мілвокі

Мілвокі, Виск. (О.П.) — Під Різдвяні свята, тут в публічному музею місцеве трио бандуристів виступило з різдвяною програмою. Бандуристи — Вілліам Валер, Реджина і Юлія Саладіно — виконали американські колядки, німецьку "О танненбаум", улюблену колядку мейора міста, та українські, між ними світової слави "Шедрик" Леонтовича. Один з бандуристів прочитав короткий зміст історії української кобзи-бандури і кобзарів.

Лазар Брикін (зліва), заступник куратора історії, отримав бандуру для музею в Мілвокі від української громади. Передає її Петро Бурак.

У ЛЬВОВІ ЗАГИНУЛА О. АНТОНІВ-КРАСІВСЬКА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Зі Львова прийшла сумна вістка, що там в дні 2-го лютого 1986 року трагічно загинула у лудри таксівки з вантажним авто і трамваем Олена Антонів-Красівська.

Са. п. О. Антонів-Красівська

О. Антонів добре відома українській спільноті зі своєї активної допомоги правозахисникам, за що й була вона постійно переслідувана. У 1982 році появилася з того саме приводу гостра наклепницька стаття на сторінках "Вільної України", в якій їй закидувало зловживання фондом ім. Солжениціна.

По званні лікарка, О. Антонів у 1963 році одружилася з Вячеславом Чорноволом і була матір'ю його сина Тараса.

Вдруге вийшла заміж за Зіновія Красівського і постійно довгими місяцями відвідувала його на засланих, де працювала як лікарка, не маючи змоги працювати в Львові. Після відбуття карні Красівські недавно повернулися до Львова, де саме тепер вони влаштувалися на життя, а Олена шукала праці за своїм фахом.

Обоє Красівські тримали зв'язок з організацією Міжнародна Амнестія і за її посередництвом у 1983 році одержали "Вашіngтон Пост" помітив уривки з листування з Оленою та Зіновієм Красівськими.

Олена Антонів народилася 17-го листопада 1937 року. Залишила у невимомному смутку сина Тараса Чорновола, чоловіка Зіновія Красівського, сестру Марію і дальшу родину та широке коло друзів у цілому світі.

Пригадують про легітимність ексильного уряду

Нью Йорк (УІБ). — З нагоди 35-річчя ДЦУНР в ексилі д-р Володимир Трембіцький оприлюднив статтю п. н. "Правні підстави ексильного уряду України", в якій між іншим стверджує:

"Ексильному Уряду УНР дано всі легальні права, підстави в краю у тимчасовій столиці УНР у Кам'янці Подільському ухвалою Ради Народних Міністрів та законами чч. 24-25 від 12-го листопада 1920 року „про тимчасове Верховне Управління та порядок законодавства в УНР та... про Народну Раду УНР“ (Вісник державних законів для всіх земель УНР від 19.11.1920 р., випуск 2-ий), тобто на дев'ять днів раніше до евакуації державних інституцій УНР та збройних сил на територію союзної УНР польської республіки.

Урядування хоч і відбулося із зменшенням персоналом, але воно даліше існувало. Виходили нові потрібні розпорядження, нові закони та публікувалися встановлені закони, яких не можна було до часу подати до відомо громадян УНР в Україні. Працював далі і дипломатичний корпус та закордонні комісії для догляду за закінченням друкування поштових марок УНР, замовлених урядом у 1920 році в австрійській друкарні у Відні. Комісії доглядали закінчення друку державних банківотів у берлінській друкарні, згідно із договором від літа 1918 року.

Проголошено у "Віснику Державних законів УНР" останній закон про горожанство в УНР під датою 15-го листопада 1921 року. Все йшло по лінії законності, послідовності, легітимності, навіть і після 1924-25 років, коли дипломатичні представництва були закриті, а їх місце зайняли „політичні представництва УНР“ та „горожанські комітети“, як замісники консулянтів.

Нові форми репрезентації мали ті самі приблизно завдання: слідкувати за східноєвропейськими подіями в столицях Європи, щоб відповідним листом авторитетно звернути увагу міністрам тієї чи іншої держави на певні важливі проблеми, які мали чи могли мати погані наслідки для українського народу в УССР чи в Польщі.

До сьогодні залишилося багато державних актів ексильного УНР в архівах різних держав, та в колекціях істориків, архівістів в українських музеях та при університетських бібліотеках в різних державах.

Цього акту політична еміграція на Заході не повинна забути та легковажити, коли думається про реституцію суверенитету України, яку як державу у всій її повноті розуміли 65 чи 67 років тому 42 державам світу та три найголовніші міжнародні організації, такі як Ліга Націй, Саїтовий Поштовий Союз та Міжнародний Червоний Хрест.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАЄ ПРОФ. І. ЛУЧЕЧКО

Нью Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 14-го лютого о.р., о 7-й годині вечора, тут у приміщенні цього Клубу, при 136 Друга авеню, професор стейтського коледжу Джерзі Сіті Іван Лучечко виступить доповідь на тему: "Україніці з румунською заслоною" (Міста, села і присілки Мармаронцини, Буковини і Добруджа). Друга частина доповіді буде ілюстрована фотографіями з історичною аналізою і коментарями.

ЗСА БУДУТЬ ЗАХИЩАТИ ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЛІТАКИ

Нью Йорк. — Американські збройні сили на Середземному морі дістали наказ охороняти ізраїльські пасажирські літаки і захищати їх на випадок нападу лівійських літаків.

Цей наказ американське командування дістало після того, як лівійський диктатор Муаммар Каддафі оголосив, що лівійські винищувачі будуть перехоплювати будь-який пасажирський ізраїльський літак, який летить над Середземним морем, і змушувати його приземлитися на території Лівії. М. Каддафі заявив, що це буде відповіддю на перехоплення лівійського пасажирського літака ізраїльськими літаками минулого тижня.

На Середземному морі перебуває Шоста фльота ЗСА, куди входять 26 військових кораблів, в тому числі два латокосиці.

Літаки-розвідники військово-морських сил ЗСА будуть попереджувати про небезпеку ізраїльські пасажирські літаки, а на випадок потреби американські винищувачі будуть підніматися в повітря, щоб перешкодити агресивним діям лівійської авіації.

Папа закінчив свою візиту в Індії

Пуна, Індія. — Папа Іван Павло II закінчив свою 10-денну візиту до казкової, але рівночасно загадкової і матеріально бідної країни. Він відправив кінець торжественну Службу Божу тут біля Бомбею, де існують впливи гіндуського радикалізму, але не зважаючи на холодне відношення, яке тут і там відчувалося під час візиту Папи в багатьох місцевостях Індії, послухати Папу прийшли понад 50,000 індійців, які з великим одушевленням слухали проповіді Папи.

Як у попередніх виступах, голова Католицької Церкви порушував три основні проблеми: проблему голоду, самодисципліни і послушну церковній і світській владі. Папа вважав, що священники, монахи чини, прищеплені організації та інші спомогаючі установи, повинні давати приклад на кожному кроці і на позитивних прикладах виховувати майбутніх примірних громадян Індії, країни, яка засуджує на увагу з огляду на її прадавню історію і традиції.

У понеділок ввечері, 10-го лютого о.р., Папа і особи які його супроводжували у цій поїзді, відлетіли спеціальним літаком до Риму, закінчивши тим самим цю небувалу подорож, сповнену багатьма контрверсіями, а навіть застрашуваннями вбити Папу. Хто стояв за цими застрашуваннями тяжко ще сказати, але враховуючи літале привітання Папи в деяких місцях востях, особливо там де переважають гіндуси, вони могли походити з цих радикальних кіл.

З другої сторони, в багатьох місцевостях поява Папи викликала ентузіазм і тепле прийняття. Крім маленьких інцидентів, погрози гіндусів не здійснювалися на практиці. Тут відчувалася рука центрального уряду прем'єр-міністра Раджива Ганді, який не бажав псувати престижу Індії в очах світу.

У СВІТІ

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ, акредитовані в Советському Союзі, кажуть, що советський лідер Михайл Горбачов плянує використати черговий з'їзд компартії також для пропагандивних цілей. Він дав до зрозуміння, що на відкриття з'їзду КПСС будуть запрошені представники засобів масової інформації, советські і закордонні. Американські телевізійні компанії, одна перед одною намагаються отримати дозвіл для участі їхніх головних кореспондентів, які передаватимуть пропагандивну пароду відкриття безпосередньо з Москви.

РОДИНА АКАДЕМІКА Андрея Сахарова, відомого вченого в ділянці атомової бомби, з пізніше дисидента, якого советські офіційні чинники покарали ізоляцією у замкнутому для закордонних відвідувачів місті Горькому, приблизно 250 миль від Москви, заявила в Бостоні, ЗСА, що британський часопис "Обсервер" заплатив 42,000 доларів за право виключності друку переданого підпільно А. Сахаровим листа, у якому він порушує цілий ряд цікавих проблем. Видаєць і головний редактор "Обсервера" Доналд Грелфорд заявив кореспондентові місцевої газети "Бостон Глоуб", що він отримав листа від прибранних дітей Сахарова в Нютоні, Масс. Елена Боннер, дружина А. Сахарова, яка перебуває в ЗСА на лікування, не мала нічого спільного з продажем цього листа і не бажала вмишуватися до цієї афери.

ЗВІЛНИВШИ АНАТОЛІЯ Шаранського, жидівського активіста, який був засуджений советським судом на 13 років за нібито співпрацю з американською розвідкою, советські речники є рішенні дати також дозвіл на візиту до Ізраїля його матері Іді Мілгром, хоч вона не була передбачена у плянованій вимині в'язня, яка, як відомо, відбувалася у вівторок, 11-го лютого. Західнонімецька газета "Більд", інформуючи про цю справу, пише, що покищо не відомо коли мама Шаранського прибуде до Єрусалиму, але в московських колах говорять про скорий дозвіл для неї на візиту за кордон.

САНДРА БОДЖЕР, перша в світі жінка, який два місяці тому було перещеплено серце, померла в шпиталі. Причиною смерті, як вважають лікарі, стало вірусне інфекційне захворювання, на яке звичайно хворіють ті, які перейшли хірургічні операції з перещепленням того чи іншого органа. Однак речник шпитальної адміністрації сказав, що покищо не відомо, чи була хвороба, що стала причиною смерті С. Боджер, викликана тим же вірусом, який привів до серцевого захворювання, що викликало необхідність перещеплення серця.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН НЕ ПОГОДИТЬСЯ НА ПІДВИШКУ ПОДАТКІВ

Вашіngтон. — Президент Роналд Реген, виступивши у вівторок, 11-го лютого у Білому Домі заявив у вступному слові і пізніше у відповідях кореспондентам що він ніколи не погодиться на підвишку федеральних податків і поставити вето, якщо Конгрес, маніпулюючи пропозицією бюджету, такі підвишки податків схвалить. Він обвинуватив Конгрес, зокрема Палату Репрезентантів, що вона вживає всяких заходів, щоб змусити Уряд поступитися і тим самим поступово вести нове оподаткування, яке на думку урядових спеціалістів, може сповільнити ріст економіки і тим самим спричинитись до збільшення відсотку безробіття.

Під час п'ятиденної пресової конференції Президент порушив дуже багато важливих проблем міжнародної і внутрішньої політики. Головною темою, крім бюджету і зменшення витрат Уряду на внутрішні, переважно соціальні програми, була справа президентських виборів у Філіппінах, яку кількаразово підносили до важливих проблем міжнародної і внутрішньої політики. Відповідаючи Р. Реген заявив, що вибори в тій країні є суто внутрішньою справою Філіппінів і ЗСА не будуть вмишуватися до їхніх внутрішніх справ, а після виборів будуть співпрацювати з кожним президентом, бо в інтересі ЗСА і Філіппін є не заведувати такої співпраці з огляду на безпеку обидвох країн.

Раніше, ще перед пресовою конференцією, президент Р. Реген проголосив, що до Манілі поїде з спеціальною місією амбасадор для спеціальних доручень Філіп С. Табій, який свого часу був посередником у розмовах між Вашингтоном і країнами на Близькому Сході. Він спільно з іншими американськими представниками з амбасад, постареться зібрати точні інформації про ситуацію у Філіппінах і тоді Уряд ЗСА займе своє становище до такої ситуації. Президент виразно підкреслює, що поки ще відбувається підрукування голосів Біллі Дім не бажав втручатися у справи виборів чи складати будь-які заяви в тій справі.

Відповідаючи на запитання кореспондента чи звільнення советськими чинниками жидівського активіста Анатолія Шаранського, засудженого советським судом на 13 років за нібито співпрацю з американською розвідкою, є черговим советським пропагандивним трюком. Р. Реген дуже обережно відповів, що він, мовляв, не знає правдивих мотивів советського потягнення, знає тільки, що після женецької зустрічі на вершині з СССР вийшли на Захід також інші особи і тому треба сподіватися поліпшення відносин на відношення прав людини не тільки в Советському Союзі, але також в інших комуністичних країнах.

В АМЕРИЦІ

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ наклали в Раді Безпеки ООН вето на антиізраїльську резолюцію, яка осуджує Ізраїль за перехоплення лівійського пасажирського літака. В резолюції говорилось, що це був акт повітряного піратства. Десять країн проголосували за резолюцію. Австралія, Англія, Данія і Франція в голосуванні участі не взяли. Амбасадор ЗСА в Об'єднаних Націях Вернон Волтерс сказав, що хоч З'єднані Стейти осуджують Ізраїль, однак вони не можуть підтримати резолюцію, яка відкидає право перехоплювати літаки у війняткових випадках.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джиммі Картер, який робив поїзду по країнах Центральної Америки, зустрівся в Манагуа з міністром оборони сандиністської хунти Умберто Ортегою Сааведром і міністром внутрішніх справ Томасом Борге. Дж. Картер повідомив їх про свою зустріч з лідерами антикомуністичних партизанів в Нікарагуа, з якими він бачився в Коста Річі, і з опозиційними марксистським урядові лідерами, з якими він розмовляв у Манагуа. Після зустрічі з двома міністрами колишній президент відмовився відповісти на запитання репортерів. Він сказав лише, що "зустріч була корисною". Картера супроводжували в поїзді його жінка Розалін і Роберт Пастор, відповідальний працівник Ради Крайової Безпеки ЗСА в роки президентства Картера.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ ВИЗНАЛА Леррі Чіна винним в шпигунстві на користь комуністичного Китаю на протязі понад 30 років. Після наради, яка тривала три з половиною години, було оголошено, що Л. Чін винний в усіх 11 висунених проти нього обвинуваченнях. Він є одним з 11 американських шпигунів, заарештованих у минулому році, але першим в історії ЗСА агентом, який працював на користь комуністичного Китаю.

АМЕРИКАНСЬКІ КІНОСТУДІЇ Парамант пікчерс і Юніверсал пікчерс підписали в Пекіні з корпорцією Чайна фільм контракт на показ американських фільмів. Американські фільми будуть висвітлюватися на екранах 23,000 кінотеатрів у містах і селах. В минулому році в Китаї було продано 25 мільйонів квитків. Корпорация Чайна фільм має намір висвітлювати від восьми до десяти американських фільмів на рік. Представник корпоративу Йонмін Лу, який перебуває тепер в Лос Анджелесі, сказав, що в найближчому часі корпорация підбере американські фільми, які після перекладу будуть показані в Китаї.

ЗАВЕРШИВШИ ТРИДЕННУ візиту до Москви і повернувшись до ЗСА, сенатор демократ Едвард Кенніс відповів на запитання репортерів. Він сказав, що перша советському урядові список з привітаннями 25 советських жидів, які добиваються візиту з СССР. За словами сен. Кенніса, советські офіційні особи заявили, що його прохання буде розглянуто і вирішено відповідно з діючими законами. Сенатор сказав, що "догляди Горбачова на проблему еміграції більш терпимі, ніж точка зору попередніх лідерів", і що він, Кенніс, буде продовжувати активну діяльність, спрямовану на забезпечення права вільного візиту з Советського Союзу.

САНДРА БОДЖЕР, перша в світі жінка, який два місяці тому було перещеплено серце, померла в шпиталі. Причиною смерті, як вважають лікарі, стало вірусне інфекційне захворювання, на яке звичайно хворіють ті, які перейшли хірургічні операції з перещепленням того чи іншого органа. Однак речник шпитальної адміністрації сказав, що покищо не відомо, чи була хвороба, що стала причиною смерті С. Боджер, викликана тим же вірусом, який привів до серцевого захворювання, що викликало необхідність перещеплення серця.

СВОБОДА (USPS 550-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Відворот від диктатури

В останніх тижнях у різних пунктах земного глобу або переведено переворот, що повалив існуючий там диктаторський режим, або яскраво виявився масовий настрій місцевого суспільства — ворожий існуючій диктаторській системі. Ми вже звертали увагу на відворот від суворого марксизму-ленінізму в суходільному Китаї із реформами до лінії демократично-капіталістичного устрою. Заламався комуністичний уряд у Південному Ємені, приїздив до Америки з просьбою дати допомогу рухові спротиву в африканській Уганді, де диктаторсько-комуністичний режим спирається на військову Куби. Вибори на Філіппінах, без уваги на їх остаточний вислід, якого нема ще в хвилині писання цих рядків, виявили навяно, що філіппінці в масі „мають досить“ диктаторського режиму президента Маркоса. А на маленькому острові Гаїті на Караїбському морі таки провалився диктаторський режим Жана Кльода-Дуваліе, який вже втік відтілі і тимчасово опинився у Франції, яка дала йому і його родині та найближчим співробітникам політичний азил.

Названий диктатор на Гаїті одідичив владу після свого батька, маючи 19 років. За свого 17-тирічного панування виявив себе трохи кращим за свого батька, який був жорстоким тираном, але все одно не визнавав опозиції і був солідарним із своїм покійним батьком у політиці диктатури і збагачування себе на кошт народу. Фахівці обраховують маєток молодого ще Жана Кльода Дуваліе на 50 мільйонів доларів, тоді, коли Гаїті найбільшій острів цілого Караїбського архіпелагу. Гаїті — величною стейту Меріленд, з кругло вісім мільйонами населення, було французькою колонією, але в ході сторіч переходило під різні правління і мало також владу Америки в 1915 - 1934 роках.

Тамошню офіційною мовою є мова французька, але поважні впливи зберегла там і Америка, яка проті не могла перекопати Дуваліе — ані батька ані сина — щоб не грабували до своєї кишені народного майна. Після провалу його влади юрба мстала на членах вірної диктаторів міліції і е багало вбитих. Новий уряд звільнив з в'язниці всіх політичних в'язнів, а колишній голова організації, яка боролася за людські й громадянські права, вийшовши з в'язниці, став міністром справедливости.

Цей відворот від диктатури в сторону парламентаризму — це добрий знак. Цей рух тим більш характеристичний і додатний, що відбувається в країнах географічно віддалених, нескорединовано, самотужки, спонтанно. Гаїті — маленька країна й мілітарно не може аж ніяк рівнятися такій потузі, якою є Советський Союз. Проте навіть упадок маленького диктатора Дуваліе на Гаїті — це неприємна для Кремлю подія, бо вказує на здорову реакцію людей, які з природи не люблять невільничства. Тому можна було почути в останніх днях розумні і тверезі голоси фахових телевізійних коментаторів, які в подіях у суходільному Китаї, на Філіппінах чи Гаїті добачують наванні позначки, що не збережеться диктатура й у Советському Союзі. Ті, які виключають тамошню еволюцію — не можуть на 100 відсотків передбачити, що саме спричинить заламання большевицького режиму. Але те заламання напевне приїде.

Засоби масової інформації, так були заборобані останнім трагічним випадком міжпротірного корабля „Челленджер“, що, після багатьох тріумфальних міжпротірних полетів усіх його побратимів, закінчився потрясаючим смертельним епізодом цілої астронавтичної обсади, що чимало теж важливих глобальних вісток начебто „приблїдлі“ на мент своєю вагомістю.

Також не мало вітру перебрив був із „політичних вітрильників“ велими цікавий „словесний двобій“ між ЗСА і Лівією, або уточнюючи, між радіо-телевізійними дебатами і архіпротектором світового тероризму — Муаммаром Каддафі. Мабути, усі види і телебачення звернули увагу на роззброюючу навіяні, чи пак гротесковий момент, у якому цей малокалібровий військовий задаваха із претенсіями на вождя усього арабського світу — із невеличкого стежно-охоронного прибережного чонова, із затисненою в обуренні кулаком, відгрожувався відплатою, могутній шостій Флоту, яка саме тепер, відбуває свої морські маневри в обшїрі Лівії.

Але посеред цього не меркнуть і не мають своїм значенням випадки, які хоч поміщують в собі небіжним вагомість, через недостатку зашкавлення ними, а може і понадміри їхне зазасекречення рідко коли наводять належну ім увагу та оцінку. Якраз тепер попала на сторінки деяких журналів афера, яку слід було б

Ярослав Курдидик

НАЙМОДЕРНІШИЙ ШПИГУНСЬКИЙ ЦЕНТР СССР У ВАШІНГТОНІ

поставити на межі — між „мітом і дійсністю“.

Один член із кіл ФБІ заявив, що ЗСА не могли зробити собі більше „ведмежої прислуги“ й нанести наймовірної оборонної шкоди, як ця, що вони погодилися відступити десятиакрову площу на північ від Джорджтауну в мешкальному дистрикті, на якому совети збудували дев'ятьповерховий будинок для свого дипломатичного персоналу, школу і повноцілне спортивне владштування для вжитку всіх мешканців.

Крім того, споруджено ще на цій площі восьмиповерховий окремий адміністративний будинок. Усі будинки разом обведені високою муром з електричною системою, а все це додатково охороняє теж повних 24 години советська спецслужба. І якраз саме під цю пору, цей оцінок Амбасаді СССР, передітався до громадського відомства, з якого виходить, що вищезгаданий комплекс советських будинків є центральною шпигунського зосередження і повної діяльності, дослівно в самому серці столиці, а своїми технологічними щупальцями продовжається і посягає у найважливіші державні засекречення ЗСА.

Побудований на одному із пагорбів північнозахідного Вашингтону, він пологий дослівно так, що з нього можна розпростерти „повітряну контролю над цілою столицею“. Весь цей домінуючий комплекс будинків, вивинуваний у високо завантаженому електричному підслухово контрольному мережу, створює для КГБ і „ГРУ“, одну із найцінніших розвідчих позицій у Вашингтоні.

Якраз, — згадується у пресі, — минуло саме 10 років із того часу, як ЗСА і СССР договорилися про обопільні побудови зовсім нових приміщень для своїх амбасад — у Вашингтоні і Москві. В основі домовлення було окремо встановлено, щоб оба уряди продали один одному будівельні площі, а про будови була дуже важлива клявузя, що для відвернення будь-якого підозріння у вмуруванні електричних засекречених пристроїв — було дозволено імпортувати свої власні будівельні робітники усіх спеціальностей.

Створюється нестерпна ситуація, бо з одного боку в ЗСА говориться, а зокрема у „ліберально-присотсувальних“ джерелах, пропалугється нормалізацію політично конструктивних спілкувань із СССР то з другого боку виявляється, що советська шпигунська сітка на

терені ЗСА досягає своїх кульмінаційних вершин. Бо ось тепер, після найосновнішої переарки американських розвідчих фахівців і окремих „кодових електронічних спеціалістів“ виявляється, що саме цей советський адміністративний будинок у своїй поємистій споруді, вивинуваний наймоде́рнішим електронічним обладнанням, скерованим просто на Державний департамент ЗСА, Білий дім, Пентагон, а головним чином на головну квартиру СІ-АЙ-Ей у недалекій Лонгі, Ва.

Варто теж відмітити, що на північ від комплексу советської амбасаді стоять мікрохвильові американські вежі для усіх трансмісій з Вашингтону, а в не понадмірно віддаленій, приміщенні західнонімецька, британська і французька амбасад.

На закінчення варта ще буде наголосити, що у підборі площ під вищезгадані обидві амбасаді, Москві припала площа на пагорбі у Вашингтоні, із якого можна ідеально вилловлювати і призбирувати, може в дечому і найбільше засекречені вістки — під час коли Америки припала площа дуже низько положена, а хоч вона і положена в самому центрі Москви — то це колишне осушене багнине, на додаток оточене високими будинками, так, що для використання американської амбасаді із такою самою ціллю, як це роблять совети у ЗСА — безвартісна люкація.

всі ваші справи; говорив Владика — „Тому будте доброй думки. Знаю, як іноді Вас болить серце, коли Ви дивитесь на різні труднощі. Минуло було сумне, але вже проминуло, а ми маємо жити в сучасності... Серце Ваше стискає біль і жаль, що в деяких старинних церквах XVI і XVII-го сторіччя повививані вікна, вітер віє“.

Висвячуючи п'ятьох дяконів у церкві Серця Христового в Перемишлі, Владика у своїй проповіді сказав, що цих слів не чулося вже в отому княжому городі Перемишлі коло 40 років. Прихаживай сюди, Владика Марусин віднайшов архирейські ризи, мітру і жезло бл. п. єпископа Іосифа Коциловського й висвятив дяконів, а відтак священників. Він згадував також, що по 40 роках він перший раз станув на своїй рідній землі. Жалував, що не мав змоги поїхати на Підліску Білу гору, щоб там віддати честь славному Маркіянові; Владика Мирослав походить майже з цієї самої місцевості, що наш поет, бо батько його Семен був парохом у Княжому.

У цій тяжкій трагедії для нашої Церкви, ми у широкому світі не пропали, але маємо приблизно 20 наших Владик. Оглядаючи Лемківщину й Бескиди, Владика дякував отцям мітрам, синам цієї землі, які

Анна Власенко-Бойцун

Андрій Первозванний

Р. Володимир „Андрій Первозванний“ (історична повість) Виданство Юліана Середяка, Буенос-Айрес, 1984, стор. 263.

Книжка нашого загальновідомого письменника Р. Володимира — д-ра Романа Кухаря належить до релігійної історіографії. Вона складається з п'ятнадцяти розділів і додатку, який вміщає його наукову довідку про св. Андрія „Шляхами апостольської місії в Україні“ св. Андрія Первозванного у світі джерельної літератури і резюме англійською мовою. Остання була вже друкована в Збірнику на пошану д-ра Володимира Янева — Symbolae in Honorem — в 1983 році.

Кожний розділ попереджений епіграфом, властиво позатекстовою антипацією вибраною з різних релігійних та історичних текстів: з Євангелія візантійського „Наррато“, „Діянь Апостолів“, з „Повісті временних літ“, „Історії русів“, „Книги битія українського народу“, з „Літопису Самійла Величка“, з апокрифів, легенд і поезій різних авторів.

Книжку попереджує вступне слово д-ра Івана Овечка, в якому подані інформації про попередню творчість Р. Володимира.

Повість починається в Ахай, де св. Андрій проповідує науку Христа, любов Бога й ближнього, здобуваючи багато неофітів, звичайних греків і римських наїзників-патришів, між ними і жінку намісника Егеата, за що він мститься й наказує прив'язати апостола до хреста. Після довогї муки на хресті, півмертвого апостола звільняють навернені християни, перелякани бурєю і повинно. Молитва апостола й неофітів приполює повні і це чудо дозволяє Андрієві продовжувати його місію науку.

Хоч Апостол Андрій хотів іхати до Херсонесу, під час плави по Чорному морю на судно напали пірати, з рук яких визволив Андрія бористенський сотник Ярій. З ним, на його ж байлаку, подався Андрій гори Дніпром аж до гирла Росі, де проживав Ярій Громилий. Тут заприсягнувся апостол не лише з рідною Ярією, але також із вохломом Тимотеєм, з яким проповідь розмови на релігійні й історичні теми. Діти Ярії та їхні друзі полюбили Андрія, й його розповіді про Христа; його науку любови Бога й ближнього. Саме з ними вийшов апостол на верх гори і поблагословив її.

„Перегода рїшив Андрій пробратись усім разом на ті вершини, а вийшовши згодом на сам верх, продовжав навчати: — Це й наша перша церк-“

Книжку в ціні 15 дол. у твердій обкладинці можна замовляти, пишучи на адресу: К. Kuchar, 2402 Canal Blvd., Hays, Kansas, 67601.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Священників греко-католицького обряду є 39; так званих біртуалістів — (священники латинського обряду) — 4; вірних — коло 400,000; семінаристів у Люблині є 23; Отців Василіян — 16; Сестер Служниць — 87; Василіян — 16; Йосифінок — 34; вірменської спільности: вірних коло 15,000 (Вірмени, які поселились в Гданську, це колишні землевласники з Буковини).

Решта книжки — це проповіді Владика Мирослава українською і польською мовами й вітання його польськими Владиками й духовенством, представниками українських громад і українськими мирянами.

Владика відвідав Варшаву, Ченстохову — і в своїй проповіді сказав що Свята Ікона Чудотворної Матері Божої перебуває там від 600 років. Прийшла вона тут із Сходу, аж із самого далекого Єрусалиму, через Константинополь, а пізніше через давню Русь, Гощів, Врошлав, Легніцу, Ополь, Глівіце, Вадовіце — місце народження Папи, Освенцим, Кракї, Тернів, Кричицю, Перемишль, Комаче, Янів Любельський, Замость, Холм, Костомлоти, Кошалін, Білий Бір, Гданськ, Ольштин, Гурово Лавецьке, Венгожево, Бялісток, Супрасль, Біловежу й поворот з Варшави до Риму.

У своїх проповідях Владика Марусин пригадував присутним про спільне минуле українського й польського народів, минуле, яке має 400-річну історію. Наш нарід не тільки є в межах своєї рідної батьківщини, але по цілому світі. Куди ви не прийдете, побачите українські церкви: в далекій Канаді, Південній Америці, Бразилії, Аргентині, або аж у далекій Австралії. Відвідував Владика Марусин наші поселення у вільному світі з Верховним Архиспискомом Іосифом у довгий подорож 5 місяців. Східні Церкви є сьогодні й в Америці, тобто ЗСА, в Канаді, в Бразилії, в Аргентині, а навіть у далекій Австралії. Святий Отець, маючи ту велику журбу за всі Церкви, покликав до себе також помічників, щоб їм допомагали у тій апостольській відповідальності, у тій великій пастирській службі. І серед тих помічників знайшов собі також і сина з українського народу, і дав йому те завдання, ту службу, щоб він служив

Роман С. Голять

СПОСТЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВЛАДИКИ В ПОЛЬЩІ

„Візитация Арх. М. Марусина вірних східних обрядів у Польщі“. Пам'ятка Архирейських Відвідин. Рим, 1985. 168-сторін.

Вірним усіх Східних Церков, так єпископам і священникам, як усім вірним.

Владика Мирослав згадує, що на що своєю візитациєю він чекав 40 років. Він думав, що ця його візитация відбудеться у його родинному селі Княже, коло Золочева, але „Господь Бог пересунув Золочів, Княже, Тернопіль тут до Ополья. Також, що я бажав відвідати, сьогодні талася“. Він згадує, що м.разом з поляками переживали тяжкі часи, ще від татарських навал у XIII сторіччі, які в тому часі зруйнували старий Київ, міста на Україні й дійшли аж тут на легніцькі поля, де згинув Генрик Побожний. „В самі знаєте, як та історія йшла на протязі віків і як вона ще тепер виглядає“. Наші батьки збудували в Києві Святу Софію руками славного Ярослава Мудрого, вона нині музей. Збудували вони монастир і скільки їх було, а нині всього три-чотири залишилось по Україні. Святий Отець, як найвищий пастир, знає

КПЗУ, але ця тема не викликала зацікавлення і символіку ще додедавна з великим трудом продавали по шимовичній ціні 5 золотих.

У 1874 році І. Табіс видав книжку: „Поляки в Київському університеті 1834 - 1863 рр.“, в якій українськомучитачів цікаво прочитати про відносини польської шляхетсько-інтелігентської молоді до українського питання.

Знаний популяризатор історії Польщі та України Л. Підгородський видав у 1976 році двотомник: „Нарис історії України“, а в 1982 році також популярну „Історію Києва“ (під офіційний ювілей 1500-ліття української столиці).

У 1979 році вийшли друком дві докторські дисертації про національну політику польського уряду в міжвоєнний період. Перша — це А. Хойновського: „Концепції національної політики польських урядів в роках 1922 - 1939“ і друга — це М. Папєжінської-Турек: „Квестія українська в польському сеймі в роках 1922-1926. Мабути, це й досі лежить в машиннописі докторська дисертація про „Міжнародні аспекти справи Східної Галіції“. Відомий дослідник українських справ між двома світовими війнами і під час німецької окупації згадуваний вже Рішард Тожецький вже від кількох років носить ся в машиннописом своєї габілітаційної праці але поки що без перспективи побачити її в книжковому виді.

Для більшої повноти образу згадуємо, що в минулому році появилася друком докторська дисертація Тереси Хинчевської-Генель: „Національна свідомість української шляхти і козаччини від кінця XVI до половини XVII ст.“, про яку я писав в минулому році в „Свободі“.

Отже за панування Герєка та його престолонаслідників бували роки, коли насильно придушено появля друком праць з історії України. До речі, польські історики, які спеціалізуються у нашій історії, не мають вдома належного життя. А не зважаючи на те раз частіше, а раз рідше, випускають вони друком книжкові публікації, яких українські советські історики могли б їм позавидувати (крім б їм можна було це голосно робити) і щодо підбору тем, і щодо ставлення питань.

А тепер вернімся до книжки В. Серчика: „На далекій Україні“. То не є праця наукова, але вона вимагає від польського читача (на якого й розрахована) деякої

Андрій Коваль

НА ДАЛЕКІЙ УКРАЇНІ

Під таким заголовком відомий польський історик Владислав Серчик видав у 1984 році дуже цікаво написану книжку про долі і недолі козацтва від його початків до часів з-перед повстання Богдана Хмельницького, при чому автор не зарікається, що не напише продовження цієї книжки.

Варто тут зазримити дуже відрядне явище, що останніми роками історії України дуже веде в польській історичній науці. А ще більш відрядно, що в тих книжках автори притримуються наукового об'єктивізму, хоча на всі події менше або більше пов'язані з історією Польщі, дивляться очима польського громадянина і патріота.

Кольсь горюлося, що історію України раніше писали нам поляки, а пізніше що функцію перебрали від них росіяни, але воно тепер, мабути, уже не відповідає правді, бо й українські автори все більше видають книжок присвячених історії України, а й поляки не хочуть пасти задніх. Може тільки кількісній пропорції між польською і російськомовними а не українськомовними науковими публікаціями є ще для нас незадовільні. Очевидно, мова тут про відносини там, на рідних землях, а не в еміграційних умовах.

На користь польських істориків можна в наш час записати більший об'єктивізм у подачі та інтерпретації історичного матеріалу. Правда, в синтетичних опрацюваннях історії України типу підручничкового авторів, як правило, мусять притримуватися канонів усталених позануковими органами і так сталося, наприклад, з „Історією України“, що її В. Серчик видав у 1979 році. Але в умовах насильного нав'язування усім „братнім соціалістичним країнам“, російсько-імперської комуністичної ідеології, авторам історичних праць можна робити серйозні заходи, коли вони, догоджуючи позануковим чинникам та інтересам, перестаруються

підмінювати наукову правду офіційними, актуально-політичними тезами чи лозунгами. Треба признати, що сучасних польських істориків, з винятком одиниць, до цієї групи зарахувати не можна.

До таких праць можна зарахувати книжку Рішарда Пруса, видану в минулому році п.з. „Святоюрський Владика“, присвячену Митрополитові Шептицькому. До того часу Р. Прус був відомий як автор публіцистичних статей, поміщуваних у різних часописах, в яких громив українських буржуазних націоналістів, особливо коли вони були в духовних ярасх. Пишучи цю книжку він, мабути подумав про це, що крім партійно-політичного пропагандиста, яким він мусить бути нашою, він також має амбіцію зарахувати себе до кіл учених і що та приналежність зобов'язує його послугоуватись не тільки науковим словниством, але й методологією. Попри всі закиди, які можна йому зробити, заслугою його буде те, що він перший порушив дуже делікатну тему в польських умовах, особливо, коли врахувати, як насвітлюють проблематику Греко-Католицької Церкви за східним кордоном Польщі.

У польській історичній науці публікації, що торкаються України, стали частіше появлятися після 1970 року. Був це період, коли Гомулку, на пості першого секретаря партії, заступив Герек з своєю політикою відкриття кордонів для західної науки, а ще більше — для західної валюти.

Для прикладу згадаю про кілька книжок, які побачили світ у тому періоді. В. Серчик, крім згаданого вже „Історії України“, видав книжку про Петра І Катерину II та про початку війни під заголовком „Полтава 1709 р.“, в яких багато місця відводиться українській проблематиці. З. Вуйцік, відомий із дуже популярної колись книжки „Діти поля в огні“, видав у 1971 році працю „Історія Росії 1533 - 1801“, в якій також дуже часто заторкає українську проблематику. Він же підготував до видання спогади Ляссоти і Боляна, що вийшли в 1972 році однотомиком п.з. „Ерика Ляссоти і Вільгельма Боляна описи України“. В тому ж році появилася книжка Р. Тожецького „Квестія українська в політиці III Райку“.

Рік пізніше вийшла праця Є. Радзєйовського: „Національний і революційний рух на Україні в період діяльності Центральної Ради“. Він же видав книжку про діяльність

підготовки. Вона є, і треба те особливо підкреслити як добру примету, вдалим поєднанням опису козацького побуту з описом подій політичних, мілітарних і релігійних. Багато місця приділено в ній відносинам польсько-козацьким та татарсько-турецько-козацьким.

Книжка складається із 13-ох розділів, а їх побудову, як конструюють цілу працю, можна схарактеризувати, подаючи перелік тем в будь-якому розділі. Наприклад, розділ четвертий має такі підзаголовки: Христорфор Косинський; Вибух повстання; Битва під П'яткою; Смерть Косинського; Справа гетьманського титулу; Круг і рада козацька; Вибори старшин; Ще про гетьманський титул; Козацька старшина: війська (генеральна) і куріна; Положення черні. А в розділі дванадцятому обговорюються такі теми: Козацькі залицання та любов; Подружжя; Весільні звичаї на Україні; Смерть; Похорон старшин; Виконання точок Куруковської угоди; Козацькі посольства до короля; Виправи на Крым; Спорн в лоні козацтва; Бунт Гарета Федоровича; Козаччина в часі безкоролів'я після смерті Зигмунта III.

Автор, стверджуючи, що досюгодні минуле України і Козаччини викликає в уяві пересічного поляка картини подій, які так пластично й по-мистецьки намалював Сенкевич у повісті „Огнем і мечем“, домагає, що дійсність була зовсім інша. „Не бракувало в ній гумору, радості та веселости, але також жалю, й суму і розпачі. За свободне життя часто платилося сльозами та кров'ю, а за демократичними інституціями скривалася глибока суспільна нерівність. Прекрасна, буйна природа, яку не раз описувано, зуміла людям добре дошкулити, а героїські вчинки оплачувалося життям“.

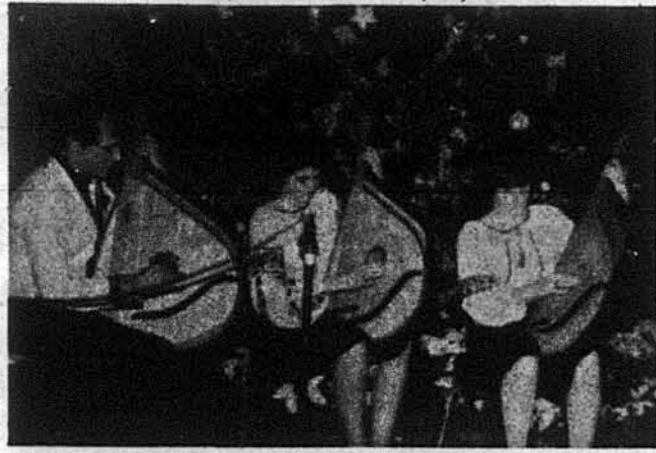
Крім цього автор обіцяє впровадити читача в світ козацьких звичаїв, вірувань, нездійснених ідеалів, та внутрішніх суспільних відносин.

У XVII сторіччі козацтво стало носієм ідеї української державности. Коли, одначе, виявилось, що вибороти повну самостійність неможливо, козацтво робить спроби заключити тактичні договори з Московщиною або Туреччиною, що зразу викликало протидію зацікавлених сторін. „Якщо козакам вдалося наблизитися до Московщини, — пише автор, — зразу наступало

(Закінчення на стор. 4)

Бандура...

(Закінчення зі стор. 1)

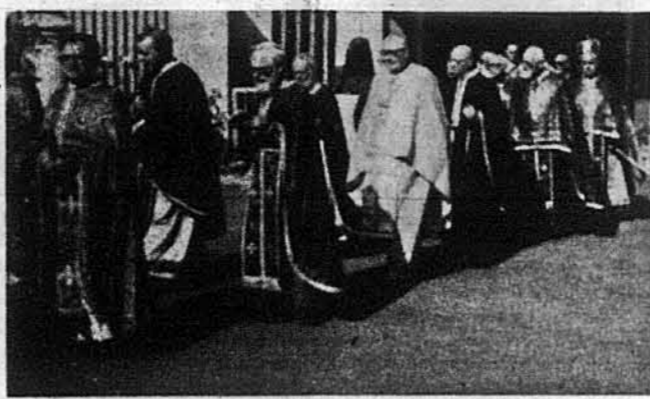
Троє бандуристів в музеї (зліва): Вілліам Валер, Реджина і Юлія Саладіно.

бандура. Ця бандура є одною з багатьох виробів Олексія Пошиваника з Чикаго, на якій спочатку він вчив своїх та інших молодих дітей початки гри на бандурі.

Ці удичи на зустріч зверненням музею, до української виставки кінечно треба б додати також і українські ікони й першу українську друковану біблію, себто Острозьку біблію (копію, репродукцію чи інформацію) „Додаток українських ікон і біблій до виставки в американському музею до 1000-ліття Хрищення Русь-України більше зробить користі чим усі наші промови поміж нами”, — ствердив один з присутніх.

У ПАЛЕРМО, ІТАЛІЯ, розпочався найбільший в історії судовий процес проти членів мафії, на якому судитимуть 474 обвинувачених злочинців, що займалися контрабандою наркотиками, золотом, діамантами та іншими вартісними речами. При тому вони замордували 90 осіб.

Проща до Риму, Ляурду та Фатіми

Процесія до крипти зі собору св. Софії в Римі

На могилі бл. п. Симона Петлюри панахиду служить отець В. Пелех

Два роки тому я щасливо вийшов із складної операції. Перед і після неї я та моя родина щиро молилися за заступництво Слуги Божого Андрія та ісповідника віри ігумена Климентія перед Всевишнім. Тоді я зробив обітницю відбутися прощу до чудотворних місць, як подяку за вислухані молитви та просити Пречисту Діву Марію за прощалу вищезгаданих заступників, за волю української Церкви та народу, а також за дальшу опіку моєї рідні.

Священників, Сестер та вірних української Церкви. Наступного дня після Архирейської Служби Божої зформувалася процесія, в якій, крім мас народу, йшли священники (понад 200) в білих стихарях (альбах). Я одинокий йшов у візантійських ризах, чим звертав увагу священників та прочан, які мене засипували запитаннями про українську Церкву та народ.

Січневі Роковини в Олбані

Січневі Роковини в Олбані (зліва): В. Слободян, С. Наболотний, Дж. Бруно, В. Кошкар, М. Гінчі.

Олбані, Н. Й. (І.Д.) — Дня 21-го січня ц.р., в 10-й годині ранку було відкрито українську мистецьку виставку у „Велле”, в будинку легіслатури в Олбані. На тлі українських килимів відкрито українське мистецтво виставку у „Велле”, в будинку легіслатури в Олбані.

УККА та відділів Амстердама, Вотервліт, Когов і Трой. Дж. Бруно подякував і побажав усім українцям відновлення української державності. Представники губернатора Маріо Квомо, Лесли Мен прочитала його прокламацію про Ленг Української Незалежності.

Карпатський Лещетарський Клюб запрошує своїх Членів і Гостей на РІЧНІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ які відбудуться на горі Ski Windham, Windham, N.Y. 1-го березня 1986 року

64-ий Відділ США в Нью Йорку влаштує дня 22-го лютого 1986 р., о год. 5-ій по пол. в Доміці США, 108 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. ВЕЧІР присвячений Двом Жінкам Героїням

1 БЕРЕЗНЯ З Новим 10. 986 роком Лажбожим Вітаємо всіх Сповідників РУНВіри (Рідної Української Національної Віри) об'явлено Пророком Учителем Левом Силенком у святому письмі "Мага Віра".

жати „місце” в „Гроті” для відправи. Наприкінці, після мене служив Св. Літургію священник з Корей для своєї групи.

Очікуючи на „римські дні”, мав я час відвідати музей, катедр та різні пам'ятники у Флоренції. Також оглянув музей та відкриті руйні міста Помпеї. Не забув я відвідати цвинтар в Монте Касіно, де знайшов багато могил з українськими прізвищами й відправив Панахиду за всіх українців, полягаючи не за нашу, але чужу справу.

Сячоліття її християнства! Самому пароху, американцеві, який формально належить до Владика Дудика в Пассейку, Н. Дж., це байдуже. В розмові з ним я переконався, що він не лише не цікавиться історією української Церкви, але й Карпато-руської Церкви, до якої належить. Попали мені в руки різні брошури про Росію та про католиків-москалів.

Після трьох днів концерту в „Домус Пачі” поїхав я до Ляурду. Відійшовши від залізничної станції кільканадцять метрів, зразу побачив золоті купули нашої, мов писанка, церкви. Після півгодинного ходу я завітав до віталій, де сердечно зустріли мене Сестри Ізидора та Стефанія. Церковця збудована за проектом архітекта Німця та завдяки жертвенній праці о. Прийм, Когута та Салевича і, очевидно, за пожертвами українців з цілого світу.

Ці брошури передав я в поворотній дорозі до Владика Михайлова в Парижі для перегляду. Одна лише брошура „Дивлюсь на Схід” (Ч. 16) гадуге позитивно про бл. п. Патріярха Йосифа та про 1000-ліття християнства в Русі, а не в Росії. Є в тій брошурі також переклад відомого листа Товариства св. Софії з Філадельфії до Папи Павла ІУ в справі визнання патріярхату для Помісної Української Католицької Церкви.

Усі присутні бажали приступити до нашого Св. Причастія, на жаль, я мав лише 80 частиць. Вирятував мене з прикрої ситуації латинський священник, який закликав решту вірних з наперед освяченими Дарами, які держаться в кивоті. Після Служби Божої прочани розпитували мене про український обряд, Церкву, народ та про бл. п. Патріярха Йосифа. Я очевидно давав пояснення та поручав відвідати нашу лордську церкву, де можуть одержати відповідні літератури.

Відносно самої будівлі цього „осередку” церква ззовні має велику купулу, помаленьку на синьо, а зверху триархний хрест. Всередині на головному поверсі є каплиця з престолом, де за латинським обрядом, священник звернений лицем до вірних. Побіч каплиці є краниця з різними девочіоналами, ба навіть з священничими ризами (альбами).

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Василь Боднар, голова об'єднання ветеранів, подбав про українські прапори у „Велле”, в сенаті й асамблеї, де прочитано прокламацію губернатора М. Квомо та схвалено її одностайно.

Отець д-р В. Пелех ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Підписання Родиною, Приятелями та Знайомими пресумною вісткою, що у понеділок, 10-го лютого, після короткої і важкої недуги заснула в Бозі бл. п. ЛІДІЯ АННА з ПАДОХІВ ПАСТОВЕЦЬКА

Спостереження...

му, коло Золочева. Студіював Богослов'ю у Львові, Німеччині й Римі. Довгий старанно рятувати все, що можна рятувати. „Бачив я по дорозі, як адалося їм врятувати одну чи другу церкву. І що на дальшу мету можна буде не одне врятувати для нашого народу і для нашої Церкви”.

Господь Бог дав нашому народові благодать християнства тисячу років тому, коли Церква Божа ще не була поділена, коли не було непорозуміння, але всі церковні громади, що їх заснували ще святі апостоли, а по них ті, що прийшли: святі й богоносні Отці, списки поодиноких Церков — всі вони були в мирі і згоді, в злузі з Вселенським Архисреєм, наступником апостола Петра. Ми слави́мо Бога за те, що дав нам великого князя Ярослава Мудрого, який побудував святині в городі Києві, та приніс також і книжку мудрості, щоб християнська віра розвивалася, щоб народ наш жив згідно зі своїм законом — „Руською правдою”.

„Руською правдою”, що були в нас монастирі й школи. Пригадавав Владика вірним про перевезення в 1916 році святих мощів Йосафата з Білої Підляської до Відня, а після Другої світової війни з Відня до Риму. У своїх відвідинах Архисреєм Марусин крім свого Архисреєського Благословення приносив вірним благословення Святого Отця, привітання від наших Владик і благословення і найкращі побажання від нашого найстаршого Владика, що ним в той час був Верховний Архисреєський Кардинал Йосиф (Владика Марусин відбув першу поїздку до Польщі, коли ще жив Патріярх), який — пише Владика Марусин, — за вас завжди молився, Вас благословляв, але і дав Вам приклад вірності Христовому Намісникові на землі, вірності святій Церкві, вірності також своїй Церкві, вірності також своїм традиціям, своїм звичаям, вірності своєму народові. Йому не пощастило, вернувшись ген з далекого Сибіру, так як апостоли Петрові, щоб дали проповідувати святу Християнську віру серед свого народу на рідній землі. Але він живе в Римі, як жив святий апостол Петро і там молиться за Вас” (стор. 137).

З цієї публікації вичитуємо, що Архисреєський Марусин народився в Княжо-

час промовляв через Ватиканське радіо. На 155-тій сторінці цієї прещікавої публікації читаємо, що: „...коли я не міг заїхати до рідної хати, до рідного села, навіть на похорон моєї мами і мого батька, то сталося таке, що в день похорону батька, 13-го січня 1980 року, відправлялася Служба Божа в радіо. Відправляв я Службу Богу і сказав проповідь, як завжди. Добрі люди в мою селі, рідній, знайоми, винесли труну батькову аж на сільський цвинтар, де спочивають мої предки, але рідночасно принесли вони радіоапарат і там, серед снігу, серед морозу, вислухали щілу Службу Богу й проповідь. А тоді шойно поховали на вічний спочинок мого батька... як усюди є дивна Божа рука над нами, як Господь Бог нами опікується, як він нас провадить і як Господь Бог любить своє любов'ю наш український народ”.

Зі своєї поїздки й візитації українських громад в Польщі, Владика Марусин переконаний, що тамошня мо- лодь краще володіє українською мовою як наша мо- лодь на поселеннях у вільно- ному світі. „В Америці чи в Австралії вже тяжче дітей навчати. Там уже забувають свою мову. Однак це говорять. Коли Владика приїжджають, то вони вітають Владика по-українськи- мовою. Потіха що ваші діточки знають свої пісні, свою мову”.

„Servizio Informazioni Per Le Chiese Orientali”, в місячній червні-вересні 1985 ч. 46 помістив обширну розвідку про Владика Марусина в англійській мові про д-ра Польщі, коли ще жив Патріярх), який — пише Владика Марусин, — за вас завжди молився, Вас благословляв, але і дав Вам приклад вірності Христовому Намісникові на землі, вірності святій Церкві, вірності також своїй Церкві, вірності також своїм традиціям, своїм звичаям, вірності своєму народові. Йому не пощастило, вернувшись ген з далекого Сибіру, так як апостоли Петрові, щоб дали проповідувати святу Християнську віру серед свого народу на рідній землі. Але він живе в Римі, як жив святий апостол Петро і там молиться за Вас” (стор. 137).

Нема то як на СОЮЗІВЦІ Оселі Українського Народного Союзу Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскильських горах біля Кергонксону, Н. Й. ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1986: ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 22 червня — 2-го липня Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р. Прохарчування і нічліг: \$180.00 (члени УНСоюзу) \$210.00 (не-члени) Оплата за навчання: \$60.00 ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р. Прогрульки, плавання, різні гри, навчання сліву українських пісень й українського народного побуту. Тижнево: \$100.00 (члени УНСоюзу) \$120.00 (не-члени УНСоюзу) ДІВОЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня Програма і ціна така сама як для хлопців. КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНЦІВ 27-го липня — 9-го серпня Інструктор: Рома Прийма-Богачевська Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завансованих танцюристів. Число курсантів обмежене до 60 учнів. Прохарчування і нічліг: \$195.00 (члени УНСоюзу) \$225.00 (не-члени) Оплата за навчання: \$100.00 За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи „Союзівки” Soyuzivka UNA Estate Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

Січневі Роковини в Трентоні

Відзначення 68-их роковин Української Державності в столиці стейту Нью Джерзі завершилися підписанням прокламації в дні 22-го січня 1986 року у бюрах губернатора.

Прокламація, що її підписав губернатор стейту Томас Кейн пригадує, що Советський Союз далі продовжує переслідування українців, порушуючи Гельсінкські угоди та інші міжнародні договори. Вона також стверджує безперервну боротьбу українського народу за свої національні і людські права. Тому губернатор закликає мешканців стейту Нью Джерзі відзначити день 22-го січня, а з цим і стремління до незалежності відважного українського народу.

Губернатор Т. Кейн перечитав прокламацію в присутності понад 100 осіб і при тому зазначив, що проголошення її має для нього особисте важливе значення тому, що чотири роки тому його першим офіційним завданням на початку каденції було саме підписання прокламації з приводу свята української державності.

В імені української делегації, що відвідала з того приводу губернатора промовляв Андрій Кейбіда, головний радник УНСоюзу та член Дорадчої ради в етнічних справах Т. Кейна, який звернув увагу на важливість один раз в році відзначити роковини незалежності України і пригадати американській спільноті про жорстокий советський режим, що сьогодні не є менша, як була раніше.

Серед української делегації були головний президент УНСоюзу д-р Іван Фліс, головний секретар УНС Володимир Сохан, парох українських церков з Трентону та представники численних українських організацій з різних громад стейту. Координаторами зустрічі із губернатором

Губернатор Т. Кейн читає прокламацію. Зліва: Володимир Юрченко, Люба Остапак, губернатор Т. Кейн, Андрій Кейбіда і д-р Іван Фліс. Позаду — Володимир Янів.

були А. Кейбіда і Володимир Янів. Люба Остапак, референт зв'язків Відділу УККА, передала губернаторові українську керамічну вазу, а на закінчення присутні заспівали йому „Многолітствіє” і український національний гімн.

Згадка про святочне відзначення Дня Незалежності України була поміщена в місцевій газеті „Трентон Таймс” з датою 23-го січня ц.р., щоденник „Стар Леджер” подав дня 23-го обширну нотатку про святкування, інформуючи про прокламацію проголошену губернатором Т. Кейном і про слово сен. Билла Бредлі на цю саму тему в Сенаті у Вашингтоні.

Також у місті Мейлвуд, Н. Дж. відбулося святочне проголошення Дня Незалежності України мейором

Українська делегація на чолі із А. Кейбідою у мейора Мейлвуду Р. Гресміра.

міста Робертом Гресміром. Він теж прийняв велику українську делегацію з того приводу спершу в ратуші, а відтак під час вивіщення

прапорів в середу 22-го січня. Н. Н.

День Солідарности в Чикаго

У Чикаго в неділю, 12-го січня ц.р., українська громада соборно й величаво відзначила День Солідарности з українськими політв'язнями, присвячений Василеві Стусові, замученому московсько-комуністичною владою. Це вже п'ятий рік, що кожного 12-го січня, заходами організацій молоді СУМ, Пласт, ОДУМ та церковних братств і ліг молоді, влаштувано День Солідарности.

У залі православного катедрального собору св. Володимира відзначення розпочалося походом україн-

ської молоді із свічками. Похід вели прапороносці. Під звуки бандур, до мелодії повстанської пісні, піднявся спів на слова Василя Стуса: „Як добре те, що смерті не боюся, і не питаю, чи такий мій хрест”. Присутні у переповненій залі підхопили спів на слова Стуса і дали всі разом співа- лі: „Що вам, лукаві судді, не клонюся в передчутті невідомих верст...” Це була настільки зворушлива хвилина, що на залі у цей час напевно не було ні одного сухого ока. З кінцем пісні, прапороносці обступили на

Молодь вшановує В. Стуса

сцені великий портрет В. Стуса. Хлопці й дівчата склали квіти під декоративним портретом мученика-поета.

Вступне слово прочитав Виктор Личик, голова Ліги Української Православної Молоді. Заповідями програми були Федір Ступень, старший виховник СУМА — референт молоді при філії УККА, і Лода Ткачук — станиця Пласту. Тарас Коновал — голова ОДУМ-УЗСА, прочитав головну доповідь про Василя Стуса, порівнюючи його твори із творами інших сучасних советських поетів, як також із життям і творами Тараса Шевченка. Доповідь була пристосована до пересічного слухача і зворушила кожного присутнього. За вступом бандур організована молодь, згуртована навколо портрета Василя Стуса на сцені, під керівництвом Гончарова, розпочала пісню „Червона калина”. До співу приєдналися всі в залі. Нім закінчилась ця частина відзначення.

Пізніше, в соборі св. Володимира, Владика Константина і Єпископ Інокентій, із широким духовенством, відправили молебень. Пастор

Олекса Гарбузок, голова Євангельсько-Баттистського Об'єднання, прочитав зворушливу промову. На цей День Солідарности з українськими політв'язнями було заповіджено голодний день, чого в більшості українській середовища дотрималися.

Відзначення дня політв'язня було соборне і величаве. Між присутніми були головні провідники українських центральних організацій УККА, УККРади, як також провідники багатьох українських організацій і середовищ. Зала і собор були переповнені. Свідома українська чикагська громада численно, гідно і широко вшанувала сучасних українських мучеників-політв'язнів та пам'ять замученого політв'язня — поета Василя Стуса. У одному листі до знайомого Василь Стус так написав:

„Дякуємо Богові, що Він до нас такий милосердний, що поставив нас на висоту терпіння за наш народ. Я знаю своє і надто катастрофічне існування мо- го народу, щоб можна було сидіти, склавши руки.”

На далекій...

(Закінчення зі стор. 2)

наближення позицій Туреччини і Польщі, спрямоване проти такого порозуміння; з черги Польща і Московщина намагалися протидіяти будь-якому зближенню між козаками та Туреччиною. Такий уклад, що його легко було передбачити, у зародку ліквідував всякі емансипаційні ділення козацтва, а в дальшій перспективі — стремління України до здобуття самостійности”.

Треба признати, що В. Серчик — який є професором історії Ягялонського університету в Кракові — адало здійснює таку концепцію побудови своєї книжки, так в пляні побутуванню, як і політично-військовому.

Книжка дає читачеві велике вдовolenня. Читач знайде в ній чимало цікавих фактів та узагальнень, хоч іноді контроверсійних, от, хоч би таке: „Отже, Церква, замість впливати на зближення зв'язків кресових земель з Річпосполитою, ставалася додатковим дестабілізуючим чинником на тих теренах”. Така думка стоїть побіч ствердження автора, що після Люблинської унії 1569 року, внаслідок якої українські землі перейшли від литовської під польську адміністрацію: „Так, як польська шляхта почала лакомим оком дивитися на надліпнянські пустірі, так і Католицький Костьол узнав за потрібне підпорядкувати ці терени своїм впливам та владі. Одною з доріг, які мали вести до тієї мети, мала бути унія між Костьолом і Церквою”.

Цікаву і досюгодні повчальну, може вже не у зв'язку з Польщею (на жаль, ще не для всіх), історію наводить В. Серчик при обговоренні конвокаційного сейму, що засідав в червні 1632 року після смерті короля Зигмунта III. На той сейм прибула козацька делегація визначена козацькою радою. Делегація привезла з собою інструкцію, яку дозволено їй прочитати на засіданні того сейму. В тій інструкції козаки запевняли, що вони є членами тієї самої Річпосполитої і мають право брати участь у виборах короля. Від імені сенату коротко і чітко відповів їм коронний канцлер, інформуючи, що відповідь на окремі козацькі постановки панове сенатори дадуть в стосовному часі. Засідання сейму відбувалося 28-го червня, а вже 3-го липня на засіданні тайної ради вирішено козаків зганити за те, „що назвали себе членами Річпосполитої (хвіба такими, як волоська та нігті для тіла: безперечно потрібні, але коли надмірно виростуть, одні є тигарем для голви, а другі несприємно ранять; і одні й другі треба частіше втирати. Сенат козаків суворо зляв за те, що зважилися назвати себе членами Річпосполитої та перестеріг їх, щоб більше того не пробували робити”.

Книжка вишла тиражем 5,000 примірників і трудно навіть сказати, що не загірла місця на книжкових полицях, бо вона, просто, на тих полицях не лежала. Книгарні продавали її з-під прилавка і тільки для деяких постійних своїх покупців.

Варто згадати, що до „Видавництва Літераського”, яке що книжку випустило в світ, зараз таки почали надливати листи з проханням перевидати її у найближчому часі. В більшості були це листи від українців. Це ще одна із аномалій в польському культурному, і не тільки культурному, житті, де попит не мусить бути збудником до активнішої діяльності, ба, не раз і не два буває він визаково до відповідних органів для протидії. Можна надіятися, що в цьому випадку збільшений попит викличе правильну реакцію.

НЕВІДОМА ГРУПА арабських терористів, які називають себе Комітетом солідарности з арабськими політичними в'язнями на Близькому Сході, взяла на себе відповідальність за вибух трьох бомб в Парижі, які під час вибуху поранили понад 20 осіб минулого тижня. Французька поліція перевіряє тепер ці інформації, як кажуть офіційні речники, вже попала на слід кількох осібників, які правдоподібно належать до згаданої групи терористів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС ЧЕТВЕР, 13-го ЛЮТОГО 1986 р. Гастінгс он Гадсон, Н. Й. Річні збори 6-го Відд. Т-ва ім. Т. Шевченка, о год. 7-й веч. в домі при 50 Farragut Avenue. На порядку дня: Вибір делегатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Всіх членів проситься прийти. — Управа. СУБОТА, 22-го ЛЮТОГО 1986 р. Північний Бруклін, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 158 Відд., о год. 5-й по поп. в доміцї УНДому при 173 Північ 5-та вул. На порядку нарад буде вибір делегатів та їхніх заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Якщо на означений час не буде відповідне число членів, збори відбудуться півгодина пізніше без огляду на кількість присутніх. — Управа Товариства. НЕДІЛЯ, 23-го ЛЮТОГО 1986 р. Етобіко, Онтаріо, Канада. Загальні збори 402-го Відд., о год. 3-й по поп. в приміщенні дому ім. Т. Шевченка, 482 Горнер Авеню, Етобіко, Онт., Канада. — Анна Бурій, секр. ВІВТОРОК, 25-го ЛЮТОГО 1986 р. Торонто, Онт., Канада. Річні збори 432-го Відд. Т-ва ім. Т. Шевченка, о год. 7-й веч. у приміщенні УНО Захід при 2397 Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada в залі внизу. По зборах вибір делегатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНСоюзу. Проситься членство прийти на збори. — І. Шляпак, гол., Я. Зорич, секр. ВОЛОДИМИР БАРАГУРА МЕЧ І КНИГА Історичні оповідання для молоді ілюстрації П. Андрусєва і М. Мизалевича. Ціна 7.00 дол. з портом Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані 6% степового податку. SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 RICHARD H. BURNADZ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК FUNERAL HOME 371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J. Phone: (201) 772-1880 Funeral Director Chapels available throughout the Metropolitan Area

Увага! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ приймає негайно на різні околиці Америки і Канади ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне життєве забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Довід про продаж життєвого забезпечення побажаний. Інших переважок багато. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВО або ТЕЛЕФОНІЧНО UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION P.O. Box 17 A — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303 Тел.: (201) 451-2200.

Комітет Оборони Української Спадщини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу закликають Вас СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його працю та акції для 1. Поширення правди про Україну 2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців 3. Оборони громадських прав українців Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на Ukrainian Heritage Defense Fund c/o Ukrainian National Association 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 враз із вповненням виразком цього заклику Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу. Сума пожертви \$... ім'я та прізвище... число дому, вулиця... місцевість... стейт... поштовий код

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО So. Bound Brook Monument Co. 45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060 РАЙСА ХЕЙЛІК, власник (201) 647-7221 (201) 647-3492 ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В-ЄСА